KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
den 27. juni 1991 *

I sag C-117/91 R,

Jean-Marc Bosman ved advokaterne J.-L. Dupont, L. Misson og M.-A. Lucas, Liège, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Korn, 21, rue de Nassau,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent J.-C. Séche og E. Traversa, Kommissionens Juridiske Tjeneste, samt Maître de conférences T. Margellos, Université de Picardie, der er udstationeret ved Kommissionen, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Berardis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en begæring om foreløbige forholdsregler med henblik på udsat gennemførelse af en den 17. april 1991 af Kommissionen truffet beslutning vedrørende en aftale mellem Kommissionen og Den Europæiske Fodboldorganisation,

har

DOMSTOLENS PRÆSIDENT

afsagt følgende

* Processprog: fransk

Kendelse

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 23. april 1991 har Jean-Marc Bosman, der er professionel fodboldspiller, i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, nedlagt påstand om annullation af en den 17. april 1991 af Kommissionen truffet beslutning vedrørende en mellem Kommissionen og Den Europæiske Fodboldorganisation (herefter benævnt »UEFA«) truffet aftale. Denne aftale angår de i nationale mesterskabsturneringer gældende nationalitetsregler og det system med transfersummer, der gælder ved professionelle spilleres transfer mellem klubberne, jf. Kommissionens pressemeddelelse IP(91)316 af 18. april 1991. Sagsøgeren har tillige i medfør EØF-Traktatens artikel 178 og artikel 215, stk. 2, nedlagt påstand om erstatning for det tab, beslutningen har påført ham.

2 Det fremgår af den af sagsøgeren påberåbte pressemeddelelse, at forhandlingerne mellem UEFA og Kommissionens næstformand, Bangemann — på grundlag af dennes forhandlingsmandat fra Kommissionen — førte til en mindelig ordning med hensyn til nationalitetsreglerne. Indholdet heraf var, at EF-landenes boldspilunioner med virkning fra sæsonen 1992/93 skal tillade såvel mindst tre udenlandske spillere som to udenlandske spillere, der har været aktive i uafbrudt fem år i det pågældende land, at stille op i førstedivisions-kampe i deres respektive nationale turneringer, idet den pågældende ordning senest ved udgangen af sæsonen 1996/97 skal omfatte de øvrige divisioner med deltagelse af professionelle spillere. I pressemeddelelsen henvises der desuden til, at et første skridt allerede er blevet taget på området for de transferkontrakter, som indgås mellem klubberne og de professionelle spillere, idet der på dette stadium i forhandlingerne er opnået enighed om professionelle spilleres principielle frihed til ved udløbet af deres kontrakt at spille for en anden klub, uafhængigt af de sædvanlige forhandlinger mellem sælgerklubben og køberklubben vedrørende de summer, som skal betales til sælgerklubben. Det anføres afslutningsvis i meddelelsen, at spørgsmålet om »typekontrakt« mellem klubber og professionelle spillere kræver nærmere drøftelser med samtlige berørte parter.

3 Ved særskilt dokument indleveret samme dag, den 23. april 1991, har sagsøgeren i medfør af EØF-Traktatens artikel 185 og 186 fremsat begæring om foreløbige forholdsregler, i første række med henblik på udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning. Herudover fremsættes der krav om, at Kommissionen pålægges ved en pressemeddelelse *at* offentliggøre denne afgørelse om udsættelse, officielt *at* give Cour d'appel de Liège underretning om pressemeddelelsen, idet der

for Cour d'appel de Liège verserer en sag mellem sagsøgeren på den ene side og Football club de Liège og Union royale belge des sociétés de football association på den anden side, samt *at* tilstille nævnte retsinstans genpart såvel af den med UEFA indgåede aftale som af den kommissionsbeslutning, der stadfæster denne. Endelig fremsættes der i begæringen krav om, at Kommissionen tilpligtes at pålægge UEFA at udstede et dokument til sagsøgeren, hvorved det attesteres, at han foreløbig har ret til at stille sig til rådighed for enhver klub i Fællesskabet og at stille op i klubbens officielle kampe uden dermed at skulle betale noget beløb til sin gamle klub.

4 Kommissionen har den 23. maj 1991 afgivet skriftligt indlæg vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler og har den 28. maj 1991 ved særskilt dokument, jf. procesreglementets artikel 91, stk. 1, fremsat en formalitetsindsigelse vedrørende hovedsagen, hvorved den anmoder Domstolen om at påkende indsigelsen uden at indlede behandlingen af hovedsagen.

5 Kommissionen finder, at den af sagsøgeren anlagte sag åbenbart må afvises, idet den akt, som påstås annulleret, ikke er en »beslutning« men et uformelt arrangement med karakter af overgangsforanstaltning. Navnlig præciserer Kommissionen, at den anfægtede akt ikke kan betragtes som en stiltiende »beslutning« vedrørende klagen fra sagsøgeren over bl.a. UEFA med henvisning til en krænkelse af EØF-Traktatens artikel 85 og 86. Selv om der måtte foreligge en »beslutning«, er sagsøgeren ikke dens adressat og er ikke umiddelbart og individuelt berørt af den; den berører ham kun på grund af hans objektive status som professionel fodboldspiller. Endelig bør erstatningspåstanden afvises fra påkendelse, da den omtvistede akt ikke har retligt bindende virkninger og derfor ikke kan pådrage Kommissionen ansvar over for sagsøgeren.

6 Det bemærkes, at en begæring om udsat gennemførelse af en retsakt eller om foreløbige forholdsregler kun, jf. procesreglementets artikel 83, stk. 1, kan antages til realitetsbehandling, såfremt der ved Domstolen er anlagt en sag, hvorunder sagsøgeren ønsker en prøvelse af den retsakt, hvis gennemførelse begæres udsat, eller hvis der for Domstolen verserer en sag, i hvilken sagsøgeren er part, og som de begærede foreløbige forholdsregler vedrører. En begæring om udsættelse eller om foreløbige forholdsregler kan derfor ikke tages til følge, hvis hovedsagen, som begæringen knytter sig til, skal afvises.

7 Selv om spørgsmål vedrørende hovedsagens formalitet efter fast retspraksis som hovedregel ikke bør behandles under en sag om foreløbige forholdsregler, idet hovedsagens udfald herved kan foregribes, jf. senest kendelse afsagt den 13. juli 1988 af Domstolens præsident (sag 160/88 R, Fedesa mod Rådet, Sml. s. 4121), fremgår det imidlertid også af retspraksis, at såfremt det gøres gældende, at hovedsagen åbenbart bør afvises, må det ved behandlingen af begæringen om foreløbige forholdsregler fastslås, om hovedsagen umiddelbart ses at indeholde sådanne omstændigheder, at den med en vis sandsynlighed kan antages at kunne påkendes i realiteten.

8 Herom bemærkes, at udsættelsen af gennemførelsen og de begærede foreløbige forholdsregler vedrører annullationspåstanden, og at der ikke umiddelbart ses at foreligge nogen omstændighed, som gør det muligt at antage, at denne påstand kan påkendes i realiteten.

9 Følgelig kan begæringen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge på dette trin af sagen.

Af disse grunde

bestemmer

PRÆSIDENTEN

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 27. juni 1991.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident